

Γιούμ-Μέγα, Ελλην. Βιβλιογρ.

¹ Αριθ. 798 (A', σ. 128).

φίγωντος

Ιωάννους

Υπό Γιούμ-Μέγα περιγράφεται, ἔνδικον, τοῦτον:

« 798. — Αρμάτωναι ἀνολογίαι τοῖς οὐσίαις καὶ δροφόπων παῖδες τῆς Λονιὰς, τοῖς δὲ λαϊς Σημείῳ τῆς Ελλάδος, συντελεῖσθαι μὲν παρα' αἰνυμένοις τετόσ, προσφωνεῖσθαι δὲ τῷ τινερεστάτῳ ἀρχούτε ιπριών Ιωάννη φίγωντος τῷ δὲ Λεβαδίᾳς, οἵτις χάριν τῇ τῇ ὅχει πρός τοὺς αἴρους μεγάλους εὐχαριστίας, καί θαλάτινος ἀφεγγανούς τοῦ ὄρθοδόξου χριστιανοῦ, ιδίους ἀναγνώματος

Τύποις αὐτάς ἵστησεν οὐδέποτε, ἀδείᾳ ναι' προσβοτής τοῦ παραγιώτατος ναι' Οἰνοπεππωνος Πατριάρχου μητρίου ευριτορ Κυριήτος, επινόστατος δέ τοῦ πανοποιώτατος ναι' ἐλληνιστώτατος διδασμάτος τε ναι' πρωτοουγγέλων τοῦ Παναγίου Ταῖτον μετίον Αρδίμων των Περιοχομονόντων, τοῦ ἔχαρχινος ταῖς τις Ἐγγαδόσις ἕραί πατερίνα περιοδείοντας. Εν τῷ λοιπῷ πατριάρχειν τῆς Κυριακήτην πατέρα γεγράφει. Εν "Μετα 1814."